UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO || Mechliniensi Au/||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Qvod Graecis Participiorum usus sit latior quàm Latinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69674

Visual Library

ubi ipſe audiuiſſet. δόξαν ἐμοὶ γράψαι, ubi ſtatutum eſſet mihi ſcribere. ἄδηλον ὄν, cum incertum ſit. δέον ἕτερα, pro δεόντων ἑτέρων, cum aliæ res conuenirent. ἐξὸν αὐτῷ ποιῆσαι, cum permiſſum eſſet ipſi facere. ὡς μηδὲν αὐτῷ διαφέρον, tanquam nihil eius interſit. ἐνὸν, προσῆκον, παρὸν, ἐνδεχόμενον.

QVOD GRAECIS PARTICIpiorum uſus ſit latior quàm Latinis.

MVlto latior eſt uſus participiorũ Græcis quàm Latinis. Quod enim dicimus per coniunctiuum, præcedente aduerbio cum, hoc illi plerũq; elegantius efferunt per participium. ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκεν, homo cum in honore eſſet, non intellexit. οὐκ οἶδας ταῦτα ὁ τηλικοῦτος ὤν; tu hęc ignoras cũ ſis tãtus?

Conſueuerunt etiam Attici loco uerborum uti participijs. οὗτος ἦν ὁ διοικῶν πάντα ταῦτα, hic eſt qui omnia adminiſtrabat. τίς ὁ φενακίσας ταῦτα; quis eſt qui hanc fraudem commentus eſt? εὕρισκον οὐδαμῶς ἄλλως διαπραξόμενος ἐμόν, repe

riebam

riebam nulla alia ratione poſſe hæc me perficere.

Fit etiam nonnunquam, ut participiũ coniunctum nomini ſubſtantiuo, in obliquo ponat̃ loco uerbi & nominatiui, idq́ propter alium obliquũ præcedentem, νομίζω σε, ὡς φίλον μου γενόμενον, pro ὡς φίλος μου ἐγένου, puto quod ſis factus amicus meus. πιστεύω ἡμᾶς, ὡς ἕξοντας τὴν τοῦ θεοῦ βασιλείαν, pro ὡς ἕξομεν τὴν τοῦ θεοῦ βασιλείαν, credo habituros nos regnum cœlorum. ἡ γραφὴ λέγει περὶ τῆς γυναικός, ὡς αἰτίας γενομένης τῶν ἁμαρτημάτων, pro ὡς αἰτία ἐγένετο τῶν ἁμαρτημάτων. τοῦτ᾽ ἔστιν τῶν ἀνθρώπων, ἵππων, καὶ ὄνων γενομένων, pro οἱ ἵπποι καὶ ὄνοι ἐγένοντο. σύνοιδα ἐμαυτῷ μὴ προσποιουμένῳ, p σύνοιδα ἐμαυτῷ, ὅτι μὴ προσποιοῦμαι, cõſcius ſum mihi q̃d nõ diſſimulẽ.

Et loco cõiunctiui præteriti perfecti actiui plerunq; utuntur Græci participijs, ἐὰν ἠδικηκὼς τυγχάνῃ, ſi iniuriã fecerit. ἐὰν τύχῃ τεθηλακώς, ſi lactauerit. ὅταν ὦσι βεβληκότες τοὺς ὀδόντας, quando eiecerint dentes. Quod etiam fit nonnunquam

quam in optatiuis, συμβεβηκὼς ἂν εἴη, contigiſſe uideatur. γεγονότες ἂν εἶεν, facti eſſe uideantur. Et in futuris indicatiui, πεπτευχηκὼς ἔσῃ, pro πεύξῃ. κεχαρισμένος ἔσῃ, pro χαρίσῃ. Et Atticis idem fit in omnibus temporibus ac modis, adiunctis his uerbis, τυγχάνω, εἰμί, ὑπάρχω. τίς σὺ τυγχάνεις ὤν; quis tu es? ἀπεκτανὼς ἔστι τὸν ἄνθρωπον, interfecit hominem, ἀνῃρηκὼς ἔσομαι, ſuſtulero. οὐ γὰρ ἐχθρός γε ὑπῆρχεν ὤν, non erat quidem inimicus. ἔσεσθε ἐψηφισμένοι, cenſueritis.

Ponitur præterea participium nõnunquam uice uerbi infiniti. Matth. 1. εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, pro ἔχειν, reperta eſt habere in utero: hoc eſt, reperta eſt eſſe grauida. Id quod plerunq; fit cũ uerbis perſeuerandi, ἀγαπῶν με διατέλει, id eſt, ἀγαπᾶν με διατέλει, perſeuera me amare. Matth. 11. ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων, pro διατάσσειν, cum conſummaſſet Ieſus præcipere, & p̃cipiendi feciſſet finẽ.

Et in uerbis deſiſtendi, οὐ παύσομαι φιλῶν, pro φιλεῖν, non ceſſabo amare.

Et

Et in uerbis ſignificantibus affectio-nem animi, idq́ꝫ uarie, nempe in nomi-natiuo, aut in accuſatiuo. μέμνημαι ἰδὼν, uel μέμνημαι ἰδόντα, pro μέμνημαι ἰδεῖν, memini uidiſſe. οὐ συνίεσαν μάτην πονοῦντες, uel πονοῦντας, pro οὐ συνίεσαν μάτην πονεῖν, non intellexerunt ſe fruſtra laborare. σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀδικῶν, uel συνοιδα ἐμαυτῷ ἀδικοῦντα, pro συνοιδα ἐμαυτῷ ἀδικεῖν, cõ-ſcius ſum mihi iniurię. Aut etiam in alio quouis caſu, cuius eſt ſubſtãtiuum, aut pronomen illi adiunctum, ut συνοιδα ἐμαυτῷ ἀδικοῦντι, conſcius ſum mihi iniu riæ. Sic Virgilius:

Senſit medios delapſus in hoſtes.

APPENDIX.

Participia tranſeunt quandoq́ꝫ in no-mina, & illorum more conſtruunt̃, non ut participia. τὸ καθῆκον σοῦ, officium tuũ.

Et quandoq́ꝫ ſuperuacue ponuntur, ſicut ipſis ſubſtractis eadẽ maneret ſen tentia. ᾠχόμην ἀπιὼν, pro ᾠχόμην. οἴχεται ἀπιὼν, pro οἴχεται. παίζεις ἔχων, pro παί-ζεις. φλυαρεῖς ἔχων, pro φλυαρεῖς. ληρεῖς

ἔχων,